

сърдие сичко, що ся върши и чете^{*)}). Като чюе това ликътъ отъ него, и поглъдне камъ Св. Евангелие, като камъ само-то дохождане на Самаго Иисуса-Христа, провиква ся камъ-то исправеный тамъ народъ: **Принидите поклонилих сѧ и нрипадеми къ Христъ;** **Спаси ны, Сыне Божий, пощыша Ти: Яллилъя.** А ты, православный Христианине, прѣклони си колене-тъ, дордъ ся пѣе тоя стихъ, и по гласа на черковж-тъ, благоговѣйно ся поклони на Евангелие-то, като на Самаго Иисуса-Христа, кой-то иде отъ небе-то, да спаси сички-ты, кои-то вѣруватъ въ Него.

Нъ, кога-то ные изражявамы свои-ты признателностни чувства камъ тукашни-ты си благодѣтели, и съ думы, и съ поклоны; то быва ли, слѣдъ като ся поклонимъ, да не въздадемъ и прилично-то Славословіе Господу, нашему небесному благодѣтелю, Кой-то е показалъ Свої-тъ неисканж камъ настъ милость, като пратилъ тука на земъ-тъ Своя Единороденъ Сынъ?

На! по коиъ причини влизаніе-то на Священнослужителя съ Евангелие-то въ Св. олтарь, кой-то означава небе-то, ни напомня, че тряба да ся възнасятъ наши-ты мысли и чувства отъ видимия той прѣстолъ камъ оня, небесныя, дѣто Господъ нашъ е забытоленъ отъ сбора на Святіи-ты, кои-то Го славословять безъ мъкнуваніе. Тѣй и Священнослужитель-тъ, като да вижда Самаго Господа и Ангелы-ты, що Го славять, ся провиква: **Господи! спаси благочестивыѧ и учиши ны,** и ни испросва отъ Него Божіи-ты милости, а съ думы-ты: **и въ вѣкъ вѣковъ ны кара да ся присъединимъ съ небѣсныя хоръ и да Му принесемъ достойно-то славословіе съ Ангелскж-тъ пѣснъ: Свѧтый Боже, Свѧтый Крѣпкий, Свѧтый Безсмѣртный помилвї насъ!** А че тая пѣснь „**Свѧтый Боже**“ е Ангелска, ни служи за доказателство слѣдующій случай. Едножъ въ Цариградъ, въ врѣмѧ-то на Патриарха Прокла, стало страшно землетрясеніе. Народъ-тъ, уплашенъ отъ това прѣмеждіе, ся обѣрналь съ молж камъ Бога, за да го спре. И ето дордъ ся моляль, едно момиче испомежду му было грабицто и издигнжто нагорѣ, высоко въ въздуха, прѣдъ очи-ты на сичкия народъ, а послѣ пакъ ся върнало при него, и имъ казало, че чуло горѣ на небо-то Ангелы-ты, като пѣяли на Господа пѣснъ-тъ: **Свѧтый Боже, Свѧтый Крѣпкий, Свѧтый Безсмѣртный помилвї насъ!** Испадналъ въ такво прѣмеждіе

^{*)} Нов. Скриж. ч. 2, Глав. 7, §§ 5 и 7.